

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a treia după Rusalii

Luni, 29 iunie: Sf. Ap. Petru și Pavel

Evangelia Duminicii
Despre grijile vieții
Matei 6, 22-33

Zis-a Domnul: Luminătorul trupului este ochiul; dacă ochiul tău va fi curat, tot trupul tău va fi luminat. Iar dacă ochiul tău va fi rău, tot trupul tău va fi întunecat. Deci, dacă lumina care e în tine este întuneric, dar întunericul, cu cât mai mult! Nimeni nu poate să slujească la doi domni, căci sau pe unul îl va urî și pe celălalt îl va iubi, sau de unul se va lipi și pe celălalt îl va disprețui; nu puteți să slujiți lui Dumnezeu și lui Mamona. De aceea zic vouă: Nu vă îngrijiți pentru sufletul vostru ce veți mânca, nici pentru trupul vostru ce veți îmbrăca; oare nu este sufletul mai mult decât hrana și trupul decât haina? Priviți la păsările cerului, că nu seamănă, nici nu seceră, nici nu adună în hambare și Tatăl vostru Cel ceresc le hrănește. Oare nu sunteți voi cu

mult mai presus decât ele? Și cine dintre voi, îngrijindu-se, poate să adauge staturii sale un cot? Iar de îmbrăcăminte de ce vă îngrijiți? Luați seama la crinii câmpului cum cresc: nu se ostenesc, nici nu torc, și vă spun vouă că nici Solomon, în toată mărirea lui, nu s-a îmbrăcat ca unul dintre aceștia. Iar dacă iarba câmpului, care astăzi este și mâine se aruncă în cuptor, Dumnezeu astfel o îmbracă, oare nu cu mult mai mult pe voi, puțin credincioșilor? Deci, nu duceți grijă, spunând: Ce vom mânca, ori ce vom bea, ori cu ce ne vom îmbrăca? Pentru că după toate acestea se străduiesc păgânii; doar știe Tatăl vostru Cel ceresc că aveți nevoie de ele. Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui, și toate acestea se vor adăuga vouă.

Foto: Mihail Bogdan Trandafirescu

Știe Tatăl ceresc ce avem nevoie !

Fragmentul evanghelic care a fost citit în biserică în această duminică, face parte din cuvântarea pe care a rostit-o Mîntuitorul spre începutul activității Sale propovăduitoare, cunoscută în exegeza creștină sub numele de „Predica de pe Munte”. Era ca un cuvânt programatic al propovăduirii Sale, prin care arăta cât de mult s-au îndepărtat rânduieșile religioase ale contemporanilor de ceea ce Dumnezeu aștepta de la om prin respectarea Legii Vechi, date prin Moise și prin prooroci.

Fiecare dintre afirmațiile făcute de Domnul Hristos în acest fragment, de altfel, perfect acceptabile pentru logica noastră, ne surprinde însă, atunci când e vorba de împlinirea concretă.

Cine ar putea să nu se îngrijească ce va mânca mâine? Știm preabine că de multe ori în proiectele noastre, ziua de azi nici nu contează, suntem absorbiți de preocuparea pentru ziua de mâine ! Și nu este neapărat ceva greșit...

(continuare în pagina a doua)

BISERICA TOMA COZMA IAȘI

CURS GRATUIT DE ȘAH

PENTRU COPII ȘI TINERI

Prima ședință:
sâmbătă, 25 iulie,
ora 17.00

ÎNSCRIERI:
+40741 706 602

parhiatomacozma.ro **Biserica Toma Cozma**

Știe Tatăl ceresc ce avem nevoie !

(urmare din pagina întâi)

..., Viitorul este al lui Dumnezeu, prezentul este al meu, trecutul este al diavolului”, spunea un proverb creștin, dar tot ceea ce fac eu astăzi are în vedere ziua de mâine, viitorul. Asta îmi arată că lucrez cu Dumnezeu, pentru Dumnezeu. Doar că Dumnezeu ne așteaptă să judecăm și să raportăm lucrurile la scara veșniciei.

Cercetând cele ce s-au rostit și petrecut la Cina cea de Taină, vom observa că dialogul pe care îl are Mântuitorul cu ucenicii Săi, precum și toate cele revelate lor nu aveau în intenție a le oferi o seară agreabilă, sau un proiect frumos pentru ziua de mâine ori pentru un viitor mai îndepărtat. Totul se raporta la Veșnicie. Pâinea și Vinul binecuvântate, pe care Domnul le-a oferit ucenicilor ca Trupul și Sângele Său, constituie hrana pentru veșnicie. De aceea Biserica, prin Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie ne cheamă să trăim împreună momentele de la Cina cea de Taină.

Ceea ce primim noi prin sfânta împărtășanie este calitatea de purtători de Hristos, care S-a oferit pe Sine la Cina cea de Taină, pentru mântuirea noastră. Fiecare Sfântă Liturghie e o Cină a Domnului. La fiecare Sfântă Liturghie, ne umplem de Hristos, fie prin primirea sfințelor taine, a Trupului și a Sângelui Său, fie prin rugăciunile, învățăturile, lecturile din cărțile sfinte, pe care le ascultăm. Așadar, ne împărtășim cu Hristos în mai multe feluri, căci prin tot ceea ce se petrece în Biserică ni se împărtășește Hristos. Iată, de exemplu, în perioada de Stare de urgență, în condițiile în care accesul credincioșilor în Sfântul Lăcaș a fost restricționat, am fost nevoiți să recurgem la transmiterea, prin mijloace tehnice, a Sfintei Liturghii, pentru că și aceasta este o împărtășire cu Hristos. Este adevărat, nu poate substitui nici într-un caz Împărtășania cu Trupul și Sângele Domnului Hristos.

S-au putut auzi în ultimele săptămâni, atâtea lucruri tulburătoare despre Sfânta Împărtășanie; există anumite asociații sau entități care, tocmai în numele libertății conștiinței lor, otrăvesc conștiința creștinilor, învățându-ne, în mod eronat, să ne îndreptăm atenția doar spre materialitatea slujbelor; noi știm că Hristos, Cel pe care-L primim prin Sfânta Împărtășanie, este Hristos, Biruitorul morții, este Hristos Cel înviat pe care nici una dintre relele lumii acesteia nu-L poate afecta.

Și, tot în ultima perioadă, suntem tot mai stăpâniți de teama de moarte, inspirată de mulțimea de informații alarmante ce ne vin prin canalele de știri. Nu e o noutate. E un adevăr la care toți vom ajunge: vom muri cu toții și fiecare, atunci când va rândui Dumnezeu. Nu știu dacă fuga de moarte constituie soluția salvatoare pentru viața noastră. Dimpotrivă, salvarea ne vine prin Trupul și Sângele Domnului Hristos, „că dacă trăim, pentru Domnul trăim, și dacă murim, pentru Domnul murim. Deci și dacă trăim, și dacă murim, ai Domnului suntem” (Romani 14,8).

Sfântul Apostol Pavel ne învață că, ori de câte ori primim Trupul și sSângele Domnului Hristos, o facem, nu

pentru a ne rezolva probleme personale, nu pentru a ne crea o stare de confort personal, ci pentru ca prin împărtășirea noastră a mărturisi moartea Domnului Hristos, așa cum spune Apostolul Pavel: „Căci de câte ori veți mânca această pâine și veți bea acest pahar, moartea Domnului vestiți până când va veni.” (I Corinteni 11,26). Iar pentru a primi Împărtășania, trebuie împlinit încă un lucru foarte important: „Să se cerceteze însă omul pe sine și așa să mănânce din pâine și să bea din pahar ” (I Corinteni 11,28).

Fraților, am ajuns să ne ascundem în spatele degetului: vorbim despre atâtea condiții de protecție materială, care se pun creștinilor care vor să intre spre închinare în Biserică și pentru a se împărtăși cu Hristos, dar se uită condiția spirituală. Omul nu se mai cercetează pe sine, astăzi, când vine la Biserică, ci, indus în eroare, cercetează doar pe cei din jur, dacă îndeplinesc toate condițiile materiale impuse de lege.

Trupul și sângele Domnului Hristos, pe care-L primim, este aducător de viață veșnică. Decât să cercetăm cele din jur, să ne cercetăm pe noi înșine, să ne concentrăm asupra noastră că, mi se pare că, de foarte mult ori, trupul și sângele Domnului Hristos din vasul cel curat al potirului, ajunge într-un vas murdar al unui suflet întinat de păcate, al unui suflet chinuit de patimi, al unui suflet care se află în revoltă și răzmeriță împotriva a tuturor. Primirea Sfintelor Taine ne face cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu.

Ca preot, în toată viața mea, am mers cu Sfânta Împărtășanie, cea consacrată în Joia Patimilor, la patul multor bolnavi. Vă mărturisesc cu emoție că am fost cutremurat să văd câtă schimbare și binecuvântare aduce Împărtășania sufletului chinuit într-un trup bolnav. Am văzut cu câtă seninătate, uneori chiar doar la câteva minute după împărtășire, credinciosul s-a stins din viață împăcat cu sine, cu Dumnezeu, cu lumea.

Ce să promovez prin Sfânta Împărtășanie, dacă nu acest curaj de a privi moartea în față, știind că avem în suflete viața veșnică! Asta este Sfânta Împărtășanie pe care unii îndrăznesc să o întineze! Este esența trăirii creștine! Este „merinde pentru viața veșnică”, așa cum e numită în prima dintre rugăciunile dinaintea împărtășirii. A considera Sfânta Împărtășanie purtătoare de viruși sau vehicul pentru microbi este cea mai mare ofensă care se aduce sufletului creștin, oriunde ar fi el. Noi suntem nu doar purtători ai lui Hristos, ci și apărători ai lui Hristos, dar nu cu sabia de oțel, ci cu sabia Duhului. Ne e vremea să ne rugăm, să se întoarcă Dumnezeu cu fața spre noi, să ne izbăvească de amenințarea bolii molopsitoare și aducătoare de moarte, sub a cărei presiune ne aflăm cu toții, clerici, monahi sau credincioși.

Avem, totodată, încrederea că Hristos Cel Ce S-a dăruit pe Sine la Cina cea de Taină, va găsi calea convenită să Se dăruiască pe Sine și tuturor celor credincioși care poartă, după rânduială, respectul convenit, purtarea de grijă pentru suflet și atașament și iubirea față de Dumnezeu.

Pr. Mihai Mărgineanu

Cuvânt arhieresc pentru folos sufletesc

„Uneori noi asimilăm credința cu sărăcia. Dar avem atâtea exemple în istorie de oameni bogați și puternici care și-au câștigat averea și rangurile în societate în chip cinstit” (Patriarhul Avraam, Dreptii Iosif, Iov și Pro-rocul David din Vechiul Testament, sfinții Vasile cel Mare, Grigorie Teologul, Grigorie Palama.)

Principiile lor au fost, potrivit IPS Părinte Teofan, punerea împărăției lui Dumnezeu deasupra tuturor lucrurilor, conștientizarea că ei nu sunt proprietari ai averilor lor, ci administratori ai bunurilor primite de la Dumnezeu și alegerea staturii de slujitor în locul celei de stăpân.

„Creștinul este chemat așadar să se implice în această neguțătorie duhovnicească: să ofere lui Dumnezeu viața sa ca Dumnezeu să-i ofere în schimb viața Lui omului.

În zile bune, omul îngrijindu-se de orfan și de sărac, împrumutând lui Dumnezeu și Dumnezeu îi dă înapoi, în numele acestei neguătorii duhovnicești, grijă și apărare atunci când apar dușmanii sau boala cea trupească.

„Dai sânge și primești Duh”. „Adică dai lui Dumnezeu, în cele din urmă, dacă este nevoie, și viața ta, și sângele tău și primești în schimb Duhul lui Dumnezeu”.

Mitropolitul Teofan a sesizat neguătoria duhovnicească și la Liturghie, când credinciosul vine la altar cu darul de pâine, vin și apă curată de izvor. Mitropolitul Moldovei a menționat că s-a diminuat această practică și ar trebui să luptăm pentru păstrarea ei.

„În această pâine, în vin, în pomelnic, în lumânare omul așază viața lui pe care o pune în mâna preotului. Și preotul, din prescurea respectivă pregătește marea taină a Euharistiei și în timpul Liturghiei oferă pâinea și vinul lui Dumnezeu în care se cuprind viețile credincioșilor participanți la dumnezeiasca liturghie”.

„Dumnezeu le primește și le oferă înapoi preotului însă nu le mai oferă doar pâine și vin. Pâinea și vinul devin Trupul și Sângele Domnului Hristos, adică viața lui Dumnezeu așezată în Trupul și Sângele Său, iar acestea apoi sunt împărțite credincioșilor în dumnezeiasca Împărțășanie. De aceea au fost așa de grele vremurile care sperăm că s-au încheiat și nu vor mai reveni”, a spus IPS Teofan făcând referire la perioada de amânare a împărțășirii comune.

Nu se știe ce vremuri vor veni. Nu se știe ce alte valuri, într-o formă sau alta, se vor revărsa asupra noastră”. Ca pregătire pentru „vremuri grele”, IPS Părinte Teofan a îndemnat la împărțășirea cu Trupul și Sângele Domnului și la intensificarea rugăciunii. Totodată, a pus accent pe întărirea unității între oameni. „Este bine să ne întărim grupul de prieteni cu care ne regăsim în același duh al credinței (...) Vai de cel singur atunci când vine valul! (...) Dumnezeiasca Liturghie, rugăciunea și întărirea propriei familii și a grupului mare de oameni cu care ne regăsim în același duh să constituie elemente de rezistență pentru toate cele care sunt și cele care vor veni. Vremurile sunt așa cum sunt și mai bine să fim pregătiți și valul să nu vină, decât să vină valul și să ne găsească nepregătiți, singuri departe de Dumnezeu și de cei dragi noștri”

(IPS Părinte Teofan, Fragmente din Cuvântul rostit la Nașterea Sf. Ioan Botezătorul și Sf. Ioan cel Nou de la Suceava, sursa: basilica.ro)

Dăruiesc din ce-am citit

♦ Nu răsplățiți răul cu rău sau ocară cu ocară, ci, dimpotrivă, binecuvântați, căci spre aceasta ați fost chemați, ca să moșteniți binecuvântarea (I Pt. 3:9).

♦ Cel ce voiește să iubească viața și să vadă zile bune să-și oprească limba de la rău și buzele sale să nu grăiască viclesug; Să se ferească de rău și să facă bine; să caute pacea și s-o urmeze (I Pt. 3:10-11).

♦ Mai presus de toate, țineți din rășputeri la dragostea dintre voi, pentru că dragostea acoperă mulțime de păcate. Fiți, între voi, iubitori de străini, fără cârtire. După darul pe care l-a primit fiecare, sluiți unii altora, ca niște buni economi ai harului celui de multe feluri al lui Dumnezeu (I Pt. 4:8-10).

♦ Trăiți ca oamenii liberi, dar nu ca și cum ați avea libertatea drept acoperământ al răutății, ci ca robi ai lui Dumnezeu (I Pt. 2:16)

♦ Vă îndemn ca pe niște străini ce sunteți și călători aici pe pământ, să vă feriți de poftele cele trupești care se războiesc împotriva sufletului (I Pt. 2:11).

♦ Puneți și din partea voastră toată sânguința și adăugați la credința voastră fapta bună, iar la fapta bună, cunoștința, La cunoștință, înfrânarea; la înfrânare, răbdarea; la răbdare, evlavia. La evlavie, iubirea frățească, iar la iubirea frățească, dragostea. Căci dacă aceste lucruri sunt în voi și tot sporesc, ele nu vă vor lăsa nici trândavi, nici fără roade în cunoașterea Domnului nostru Iisus Hristos (II Pt 1:5-8).

Ce au în comun Sfinții Apostoli Petru și Pavel?

Esențialul și plenitudinea, mai precis, credința fierbinte în Hristos Fiul lui Dumnezeu și comuniunea vie cu El. Sfântul Petru a mărturisit dumnezeirea lui Iisus Hristos: „Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu celui Viu!” (Matei 16, 16), iar Sfântul Pavel a mărturisit că în Hristos „locuiește trupește toată plinătatea dumnezeirii” (Coloseni 2, 9); pentru el, credința creștină este taina lui Dumnezeu Cel ce „S-a arătat în trup, S-a îndreptat în Duhul, a fost văzut de îngeri, a fost propovăduit între neamuri, a fost crezut în lume, S-a înălțat întru slavă.” (1 Timotei 3, 16).

Amândoi Apostolii aveau o puternică experiență a pocăinței sau a convertirii: Sfântul Petru s-a lepădat de Hristos de trei ori, apoi a plâns cu amar (Luca 22, 62), L-a iubit și L-a mărturisit pe Hristos până la moarte martirică; Sfântul Pavel a persecutat Biserica lui Hristos, dar ulterior a regretat aceasta în tot timpul vieții lui și a lucrat apoi în și pentru Biserică mai mult ca oricare altul.

Sfinții Petru și Pavel mai aveau în comun dragostea lor puternică pentru Hristos și pentru Biserica Sa. Biserica este zidită pe piatra credinței mărturisite de Petru, adică pe mărturisirea dumnezeirii lui Iisus Hristos (Matei 16, 13-20). De aceea, Sfântul Petru însuși mărturisește că nu el, ci Hristos este piatra din capul unghiului, care ține în unire, în Biserică, pe iudei și pe celelalte popoare ale lumii: „Apropiați-vă de El, piatra cea vie, de oameni într-adevăr neluată în seamă, dar la Dumnezeu aleasă și de preț; și voi înșivă, ca pietre vii, zidiți-vă drept casă duhovnicească, preoție sfântă, ca să aduceți jertfe duhovnicești, bine-plăcute lui Dumnezeu, prin Iisus Hristos.... Iar voi sunteți seminție aleasă, preoție împărâtească, neam sfânt, popor agonisit de Dumnezeu, ca să vestiți în lume bunătățile Celui ce v-a chemat din întunerice, la lumina Sa cea minunată, voi care odinioară nu erați popor, iar acum sunteți poporul lui Dumnezeu; voi care odinioară n-aveați parte de milă, iar acum sunteți miluiți.” (1 Petru 2, 4-5; 9-10). De aceea, Sfântul Petru cere să fie păstrată dreapta credință și unitatea Bisericii, neluând în seamă profețiile mincinoase: „Dar au fost în popor și proroci mincinoși, după cum și între voi vor fi învățători mincinoși, care vor strecura eresuri pierzătoare și, tăgăduind chiar pe Stăpânul Care i-a răscumpărat, își vor aduce lor grabnică pieire....” (2 Petru 2, 1-22).

(Casetă realizată de Mihail Bogdan Trandafirescu)

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274

Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273

Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844 (**Coordonator principal**)
Preot Il Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888

Voluntari:

***Secretar redacție/Relații Publice:** tel. 0741 706 602, redac-
tor_sef@yahoo.com, Vasilica Onofrei

***Foto:** Valentin Burlacu, Alexandru Losonczy, Ionuț Andrei Bodai, Ioan Sep-
timiu Dorobanțu, Mihail Bogdan Trandafirescu etc.

***Grafică:** Elena Gheorghită, Cristian Ștefan, Miruna Ștefan, Parascheva
Matciac, Maria Morteci, Andrei Morteci, Simona Angheluță etc.

***Alte activități:** Bogdan Andrei Finaru, Maria Sobaru, Daniel Șuțu etc.

***Administratori site parohie/pagină facebook:**

Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei
www.parohiatomacozma.ro, parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publi-
cații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei,
primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450
deschis la Raiffeisen Bank Iași

 Vă rugăm să vă abonați gratuit la YouTube:
Biserica Toma Cozma

Vizitați-ne pe

Biserica Toma Cozma

PROGRAM LITURGIC ÎN ACEASTĂ SĂPTĂMÂNĂ

**Program de spovedanie: după fiecare slujbă de seară care în-
cepe la ora 18.00.**

***Duminică, 28 iunie 2020,**

08:00 Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur

18.00 Slujba Vecerniei

*** Luni, 29 iunie 2020,**

08:00 Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur

*** Vineri, 3 iulie 2020**

18:00 Taina Sf. Maslu, cu rugăciuni pentru cei care au examene,
rugăciuni de mulțumire, precum și dezlegări și rugăciuni pentru
diferite trebuințe; citirea pomelnicilor care se poartă la biserica
noastră

***Sâmbătă, 4 iulie, întru cinstirea Sfinților ocrotitori ai parohiei,
Sf. Ap. Toma și Sf. M. Mc. Ecaterina, ale căror moaște se
află în biserică spre închinare**

- ora 7.00, Slujba Utreniei, a Sfintei Liturghii, Pomenirea morților

- ora 18.00, Slujba Vecerniei

S-a prelungit termenul până pe 30 iunie

3,5%
PENTRU
BISERICA TOMA COZMA

Puteți direcționa
3,5% din impozit-
ul pe venit
(persoane fizice)
sau **20%** din im-
pozitul pe profit
(persoane juridi-
ce, ne puteți con-
tacta pentru a vă

dăru un contract de sponsorizare), pentru **lucrări-
le și activitățile pe care le susține PAROHIA
"TOMA COZMA"**.

Alte detalii despre acțiunile **umanitare și culturale**
pe site-ul parohiei www.parohiatomacozma.ro

Formularele cu datele bisericii sunt dispo-
nibile pe **site-ul parohiei:**

www.parohiatomacozma.ro.

Definiția iubirii

Iubirea e ce poți să dai,
Ce-aștepți în schimb e lăcomie.
Când dai, îți strângi comori în Rai,
Când ceri, ești slugă cu simbrie.

Iubirea e ce poți să faci
Pentru vrăjmaș și pentru frate,
Să rabzi, să suferi și să taci
Când ți se face-o nedreptate.

E suflet de copil curat,
În care nu mocnește ura.
E locu-n care niciodat'
Invidia nu-și cerne zgura.

Iubirea-i rană sângerând
Și întrebarea ce te miră:
"Cum, cei ce i-am hrănit pe rând,
Ei tot pe rând mă răstigniră?"

E mila ce-o parcurgi pe jos,
Povară fără murmur dusă.
Iubirea e obrazu-ntors
Și haina demnității smulsă.

Iubirea-i zâmbetul ce-l pui
Pe fața celui ce suspină,
Când crucea altuia o sui
Și-aprinzi în noapte o lumină.

Iubirea este bobul bun,
Care rodește doar când moare,
E investiția de acum
Într-o recoltă viitoare.

Iubirea e ce poți să dai,
Ce-aștepți în schimb e lăcomie.
Când dai, îți strângi comori în Rai
Iar viața ta-i o poezie.

Petru Dugulescu

Desen realizat de Lorenzo Marian Moise, 10 ani